

присъствіе. Славната пророкъ-Мухамедова знамя Махмудъ прѣдаде въ рѣцѣтъ на везира и на мюфтія; всичкытъ вѣрны са струпахъ подъ тѣзь знамя и дадохъ имъ са оржкія да идѣтъ срѣщу немирницытъ. Джаміята *Султанъ Мехмедъ* станѣ сборното мѣсто на прѣданнытъ Мюсломанъ.

Еничерытъ бѣхъ са прибрали и укрѣпили на Ат-Мейданъ. На тѣхното отричанье да сложѣтъ оржкіята си, портата на тѣхното становище са разби съ ударытъ на топовытъ и кѣшлата имъ са усвои и изгори. Нѣколко часа бѣхъ доста да са унищожи туй тѣло, което бѣше причина на славата и могуществото на Турція въ първытъ ѳ вѣремена, въ което най-послѣ бѣше са обърнало на причина за безчинія и противности.

Подиръ туй Султанътъ са залови за своитѣ прѣобразованія и на край шесть мѣсеца той вече имаше 20,000 души обучены по европейскы, а до слѣдующата година той смѣташе да ги направи 120,000 души.

Гръцкото въстанье бѣше получило единъ правиленъ ходъ подъ покровителството на Англія, Франція и Русія. Спокойствието бѣше поченжло да са повръща въ туй опустошено мѣсто. Турцытъ държахъ еще нѣколко мѣста, въ по-голѣмата часть на Гръція бѣше свободна. Ибрахимъ направи договоръ съ съюзницытъ, освободи плѣнницытъ и са оттегли въ Египетъ съ своитѣ войскы. Едно тѣло отъ френската войска са изведе на Петалиди и помогнѣ да са испълни договора съ Ибрахима. Египетската войска прѣдаде всичкытъ си завѣты мѣста на Френцытъ безъ съпротивлянье; само патраскый гарнизонъ малко са съпротиви.

Съюзницытъ силы обявихъ тогазь, че тѣхното навлазянье въ Морей става съ намѣреніе да са прѣкъсатъ кръвопротіятя, и прѣдложихъ различни начини за спогодбы и за уздравяванье на елинската независимость и на тишината въ Турція. Двата народа са отрѣкохъ да пріематъ тѣзи прѣдложения и възстанцытъ продължавахъ да нападатъ на турскытъ земи.

Между туй войната съ Русія са отвори. Русытъ бѣхъ